

Ekstraordinært møde i Hovedsamarbejdsudvalget

6. februar 2008

Dato: 6. februar 2008
Tid: Kl. 10.30
Sted: Rådhuset, udvalgsværelse 8
Mødedeltagere: Linda Svendsen, HK/Kommunal
Ulla Baggesgaard, LFS
Joan Marie Nielsen, DS
Mikie Breum, DJØF
Henning Petersen, KKE
Anette Laigaard, administrerende direktør
Sven Bjerre, direktør
Jens Elmelund, direktør
Henrik Dencker, Personale og Organisation
Steen Alberts, handicappede og psykisk syge
Palle Øvlisen, misbrugsinstitutionerne
Anders Bildsøe Lassen, MR-handicap (gæst)
Afbud: Jens Flyvholm, FOA, sosu
Ole Larsen, SL
Arne Bertram, socialcentre
Referent: Bente Hansen
Ordstyrer: Henning Petersen

Sagsnr.
2008-14413

Dokumentnr.
2008-69438

Sagsbehandler
Bente M. Hansen

Dagsorden:

1. Ny handicapcenterstruktur
2. Drøftelse af implementering af dagcenterbesparelsen
3. Eventuelt

Punkt 1. Ny handicapcenterstruktur

Jens Elmelund orienterede om, at Socialudvalget i aften træffer beslutning om den overordnede organisering på handicapområdet. Det er forvaltningens opfattelse, at en samling af de 4 eksisterende handicapcentre i to centre – et voksenhandicapcenter og et børne- og ungehandicapcenter vil være en styrkelse af den faglige dimension og muligvis også en ressourcemæssig styrkelse af området.

Hovedsynspunktet i arbejdsgrupperne har været, at det i princippet er en god idé at sætte fokus på ungegruppen i forhold til det voksenliv, de unge skal have. Spørgsmålet er gået på, hvordan man etablerer en styrkelse på ungeområdet.

Forvaltningen lægger op til en fremtidig organisering, der giver mulighed for at styrke det faglige aspekt og bevare og udvikle et fagligt og ledelsesmæssigt fokus på henholdsvis voksen- og børneungeområdet.

Nogle af de midler der realiseres ved en sammenlægning fra 4 til 2 centre vil blive anvendt på ungeområdet. Samtidig vil der blive flyttet

**Løn, personaleudvikling,
organisationsudvikling
og intern service**

Bernstorffsgade 17, 3.
1592 København V

Telefon
3317 3313

Telefax
3317 3422

E-mail
X868@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009682871

www.kk.dk

ressourcer fra voksenområdet. Det er forvaltningens opfattelse, at den foreslåede organisering også er en styrkelse på voksenområdet, og det giver god mening, at organisere handicapcentre i 2 centre.

Linda Svendsen tilkendegav, at B-siden overordnet er enig i, at der er et sårbarhedsproblem på voksenområdet. Men B-siden er ikke enige i anbefalingen om, at grænsen mellem børne- og voksenområdet skal være ved det 25. år. B-siden anbefaler, at grænsen mellem børne- og voksenområdet skal være 18 år. Af indstillingen kan hun se, at forskellige modeller for samling af handicapcentre har været drøftet. B-siden anbefaler ét samlet center. B-siden kan tilslutte sig forvaltningens fordelsargumenter for ét center. Vedr. forvaltningens ulempeargumenter for ikke at foreslå ét samlet center, nemlig at der er brug for særskilt ledelsesmæssig fokus på de forskellige målgrupper, og at der er brug for, at centerchefen også involverer sig i de faglige problemstillinger, mener B-siden kan løses ved, at have 2 sidestillede chefer, nemlig en administrerende og en faglig centerchef.

Med hensyn til at voksenhandicapcentret i indstillingen foreslås organiseret i 2 geografisk opdelt teams sagde hun, at hun har forstået på arbejdsgrupperne, at der har været forskellige opfattelser til henholdsvis geografisk og monofaglig organisering. Arbejdsgrupperne har endvidere oplyst, at der ikke har været tid til at indhente talmateriale, der kunne underbygge enten den ene eller den anden interne organisering. Små faggrupper eller små indsatsområder med få medarbejdere på byplan kan indikere monofaglig organisering. B-siden foreslår, at den interne organisering er fleksibel på den måde, at den er monofaglig, dér hvor der er belæg for dét og geografisk, dér hvor der er belæg for dét. B-siden indstiller, at Socialudvalget beslutter, at den interne struktur er et forvaltningsanliggende, således at Socialudvalget ikke skal tage stilling til den interne struktur.

Jens Elmelund var usikker på, om B-siden foreslår en samlet fysisk placering med 2 ledere i ét hus.

Linda Svendsen svarede, at hvis ledelsens argumentation for at der skal være 2 centre er, at der skal være 2 centerledere for at løse den faglige del, kan man blot have 2 sideordnede centerchefer. Ja.

Ulla Baggesgaard sagde, at B-siden er uenige i aldersgrænsen på 25 år. Der er et sårbarhedsproblem, som kan løses ved at området samles i ét stor hus. Desuden kunne man lave snitflader, der er anderledes end i et børne- ungecenter og voksencenter.

Mikie Breum påpegede, at B-siden har hæftet sig ved, at antallet af medarbejdere i administrationsenheden er skåret ned fra 47 til 30 ved etablering af 2 centre. B-siden finder, det er en drastisk beskæring, og hun spurgte, hvad baggrunden er herfor.

Anders Bildsøe Lassen fortalte kort om baggrunden for at udvikle ny struktur på handicapområdet. I forbindelse med etableringen af en fælles hjemmeplejeudførelsen reduceres handicapcentrenes opgaver. I den forbindelse tilbagestår en række tekniske ting, som skal løses. Der er foretaget en beregning på, hvor mange der er beskæftiget i forhold til hjemmeplejeudførelsen. En del af de ressourcer der trækkes ud flytter med opgaverne ud i hjemmeplejeenheden. Noget af bevægelsen går til besparelser, som forvaltningen skal indhente. Strukturændringen er også et forsøg på at opnormere børne- og ungeområdet i forhold til den opgave, der foreslås lagt over i børne- og ungecentret. Endelig sagde han, at når antallet af centre reduceres og opgaver flyttes, vil antallet af medarbejdere naturligt blive reduceret.

Mikie Breum sagde, at det er 8 årsværk som overføres fra handicapcentrene til udførelsen. Hun pointerede, at det er vigtigt at den regnskabsmæssige og bogholderimæssige funktion fungerer. Man kan jo ikke pludselig lave løn og bogholderi hurtigere. Hun finder, det er en overdrevet nedskæring.

Jens Elmelund svarede, at handicapcentercheferne har været meget omhyggelige med at sikre sig, at de har det administrationsapparat der skal til for at løse de administrative opgaver.

Ulla Baggesgaard spurgte, om arbejdsgruppen på børneområdet har været bekendt med fordelingstallene, og om de har drøftet sårbarhedsproblematikken.

Anders Bildsøe Lassen svarede, at sårbarhedsproblematikken har været drøftet i arbejdsgrupperne i forhold til de opgaver, der skal løses hos de 18-25 årige. Under drøftelserne er der fremkommet argumenter, som har givet noget af begrundelsen for, at det er en god idé med et børne- ungecenter og et voksencenter. F.eks. fungerer samarbejdet med Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen ikke optimalt. I dag overlades det ofte til de unge selv og de pårørende at tage skridtet fra barn til voksen, og de skal selv forstå det lovgivningsmæssige stof. Det påtager forvaltningen sig at gå tættere ind i i forslaget til den ny organisering. Endelig sagde Anders Bildsøe Lassen, at nogle af de problemer som arbejdsgrupperne har peget på, løses gennem forslaget til ny struktur.

Mikie Breum mener stadig, at vi skal tage afsæt i arbejdsgruppens indstilling om, at grænsen mellem børne- og voksenområdet skal være ved det 18. år. Arbejdsgruppen har været bredt sammensat og er enig i anbefalingen. Hvis de 18-24 årige placeres i et børne- og ungecenter vil der være ganske få medarbejdere til at tage sig af et stort komplekst lovområde vedrørende voksenområdet.

Linda Svendsen sagde, at i forhold til administrationsdelen kan man ikke indhente besparelsen ved sammenlægningen. År efter år er der

trukket den ene besparelse efter den anden ned over administrationsområdet. I forhold til børne-ungedelen så følger der jo opgaver med de flere ressourcer, så det er jo et spørgsmål, om der er tale om en reel opnormering.

Jens Elmelund sagde, at han kan høre, at B-siden ikke er enig i indstillingen. Han påpegede, at andre kommuner mestrer at arbejde på den måde. Endvidere sagde han, at det ikke er intentionen, at der kun skal være 3-4 medarbejdere til børne- og ungeområdet. Han tilføjede, at nogle medarbejdere har mod og energi til at få udviklet kompetencefeltet.

Anette Laigaard fremførte, at B-siden har lagt meget vægt på arbejdsgruppernes rapport. Måske kunne man komme længere ved at udnytte kompetencerne på handicapcentrene. Vi har vanskeligt ved at følge op i forhold til Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen. Hun finder det er ærgerligt, hvis vi ikke får lov til at prøve den foreslåede model.

Ulla Baggesgaard påpegede, at det er vigtigt i den videre proces, at vi husker hinanden på at sikre medarbejderindflydelse. Hun udtrykte dernæst bekymring for udgifterne i forbindelse med omstruktureringen. Hvor skal midlerne komme fra?

Joan Marie Nielsen bemærkede, at uanset hvilken struktur man beslutter sig for, er der ikke noget i vejen for at etablere en ungegruppe i et voksencenter.

Henning Petersen påpegede, at der også skal gøres op med snitfladeproblematikker. Der er behov for mere præcise målgruppedefinitioner. Hvilke behov skal socialcentrene f.eks. udfylde på handicapområdet? Han finder endvidere, at beskrivelsen af handicapbegrebet er uklart. Og placering af visse ydelser er ikke på plads. Alt i alt noget der peger på løse ender, som man måske kan gøre noget ved samtidig med omstruktureringen. Dernæst spurgte han til status fra 3. arbejdsgruppe, der ikke har afrapporteret endnu.

Anders Bildsøe Lassen svarede, at status på arbejdsgruppen mellem MR-børn, MR-handicap samt repræsentanter fra socialcentrene og handicapcentrene er, at man arbejder på at etablere en mere entydig målgruppeafgrænsning og samtidig finde en løsning på, hvordan man hurtigt håndterer problemer, der opstår.

Konklusion

Medarbejdersiden peger på, at man skal følge arbejdsgruppernes anbefalinger om, at grænsen mellem børne- og voksenområdet skal være ved det 18. år.

For at komme sårbarheden til livs peger medarbejdersiden på 1 center.

Medarbejdersiden mener ikke, det er realistisk at reducere medarbejderstaben på administrationsenheden i det beskrevne omfang. Medarbejdersiden mener, det er en for drastisk beskæring.

HSU er enig i at inddrage medarbejderne i den konkrete organisering herunder intern strukturmodel.

HSU er enig i, at der skal arbejdes videre på en måldefinering på voksenhandicapområdet med henblik på løsning af snitfladeproblemerne mellem handicapcentre og socialcentre.

Punkt 2. Drøftelse af implementering af dagcenterbesparelsen

Anette Laigaard orienterede om, at sagen ikke er med på Socialudvalgets dagsorden. Men hun finder, det er vigtigt at punktet bliver drøftet i Hovedsamarbejdsudvalget, så B-siden kan komme med deres holdning til indstillingen om omlægning af dagområdet.

Ulla Baggesgaard oplyste, at omlægning på dagområdet har været drøftet i tillidsmandskredsen og med lederne, der er medlem af LFS. På baggrund heraf har hun medbragt nogle synspunkter som B-siden er enige i.

B-sidens synspunkter er følgende:

B-siden har hæftet sig positivt ved, at formålet (udover at implementere en besparelse, som jo i sig selv vanskeliggør processen) har været en visionær fornyelse af området. Og B-siden var positive overfor den måde, processen blev grebet an på hen over efteråret, hvor 3 forskellige modeller blev sat til åben analyse og debat. B-siden finder det derfor forkert, at dagtilbudsområdet ikke længere er en del af den fælles afklarende proces.

Dette HSU-møde er derved den eneste mulighed, vi har for at påvirke den politiske beslutningsproces.

B-siden er grundlæggende uenige i indstillingens anbefaling af at fusionere alle kommunale dagtilbud til 2 kommunale centre; dvs 2 meget store institutioner. De finder det uambitiøst og et udtryk for utidssvarende hierarkisk ledelsestænkning.

En del af formålet med strukturforandringerne er et ønske om at styrke den faglige ledelse. Vi finder, at fusionsmodellen vil indebære en mere fjern ledelse, idet de enkelte dagtilbuds faglige og økonomiske beslutningskompetence vil blive mindre, end tilfældet er i dag. Dermed gøres op med den selvforvaltning, som området har haft gennem de seneste mange år – en selvforvaltning som har betydet, at de enkelte dagtilbud har kunnet tage udgangspunkt i de lokale brugeres behov. Med så store fusioner lægges kompetencen fjernt fra den enkelte

bruger. Tiden er bare ikke til fjern ledelse. Nutidens og fremtidens udfordringer kalder netop på nær, faglig ledelse.

Samtidig finder B-siden det yderst problematisk, at nyansatte medarbejdere ansættes i det fusionerede center frem for på det lokale tilbud. Medarbejdere på dette område søger ikke et stort center, de søger derimod en særlig brugergruppe, en særlig kollegakreds samt leder og ikke mindst en særlig type aktiviteter. Det er det, der betyder noget for det daglige arbejde. Samtidig vil centrenes størrelse og geografiske spredning medføre mulighed/sandsynlighed for, at fastansatte medarbejdere i det daglige vil skulle agere "cykelvikarer" rundt på de forskellige tilbud. (Dette vil i særlig grad kunne ske i en tid med rekrutteringsproblemer og dermed ubesatte stillinger!) Dette er efter vor opfattelse i strid med intentionerne bag den "attraktive arbejdsplads"

B-siden er desuden uforstående overfor, at der peges på netop en fusionsmodel, idet den indebærer, at det selvejende område ikke kan indtænkes på lige fod. Dagtilbud til udviklingshæmmede borgere må ses og udvikles ud fra en samlet betragtning over behovene. Når det vurderes, at en samling af dagtilbud kan understøtte en mere visionær udvikling af området, hvorfor så vælge en model, der præcist ekskluderer det selvejende område fra at deltage, fordi man ikke kan fusionere de selvejende tilbud?

B-siden skal derfor anbefale, at dagtilbudsområdet i stedet tænkes ind i en centermodel – svarende til den, der tegner sig på botilbudsområdet – hvor selvforvaltningen bibeholdes i de enkelte botilbud, samtidig med at en centerdannelse vil kunne give en række stordriftsfordele og kunne understøtte både strategisk ledelse og en visionær udvikling af området. Modellen går i korthed ud på, at tilbuddene samles i centre under en centerchef, der gøres ansvarlig for den strategiske udvikling af området /tilbuddene i centret. Den daglige og faglige drift varetages fortsat af den lokale leder. De lokale ledere og centerchefen udgør et ledelsesteam, således at viden om brugernes behov danner basis for den strategiske udvikling. Medarbejderne ansættes lokalt, bortset fra de medarbejdere, der ansættes til at varetage centrets drift og udvikling. Visitationen af brugere foregår til centret, der derefter varetager den konkrete pladsanvisning til de dagtilbud, der bedst matcher brugeren og vedkommendes ønsker og behov. Samtidig vil det selvejende område kunne deltage på lige fod i udviklingen af det samlede område, uanset de enkelte tilbuds tilhørsforhold.

B-siden håber derfor, at I som politikere i Socialudvalget vil tage vores synspunkter med i jeres overvejelser.

Linda Svendsen supplerede med, at over flere år har institutionsområdet fået forøget mængden af de administrative opgaver og

kompleksiteten i opgaveløsningen, uden at der har fulgt ressourcer med. Der er således ikke noget at spare af, ved sammenlægninger på administrationsdelen.

I forhold til procesbeskrivelsen sagde Anders Bildsøe Lassen, at processen blev startet op i maj 2007, hvor der blev gennemført en analyse på området. I analysen deltog ledere fra dagtilbudsområdet og medarbejdere fra handicapcentre. Efterfølgende har Socialforvaltningen holdt møder med ledergruppen på dagtilbudsområdet. I den nye centermodel vil dagcentre have råderum om de samlede ressourcer i centret. Der er forskellige opfattelser af, om modellen udvider eller indskrænker de muligheder, der er. Modellen er afprøvet i andre centre, og er efter ledelsens opfattelse en demokratisk udvikling.

Ulla Baggesgaard påpegede, at omlægningen på dagområdet ikke har været genstand for meget diskussion, og at det er mere end svært at se noget af analysegruppens arbejde i den endelige indstilling. Forvaltningens forslag har endvidere den svaghed, at de selvejende institutioner har man ikke tænkt ind.

Anette Laigaard svarede, at det er godt at få den visionære dialog. Det er nødvendigt, at den tages, ledelsen har blot lagt op til, at dette sker, når de nye overordnede rammer er klar. Forslaget til omlægning af dagområdet er et skridt på vejen til at skabe en spændende udvikling og en ny dynamik på området. Det er fint, hvis området bliver bundet tættere sammen.

Jens Elmelund sagde, at det er vigtigt at være opmærksom på, at der har været politiske forventninger til, at der skal ske en udvikling på dagområdet samt en opprioritering på en række områder. Der er enighed om blandt lederne, at det er en god idé. Fra politisk side har der også været en forventning om at skabe en ledelsesmæssig ramme. En samlet ledelse med et samlet ansvar er den bedste platform til at skabe udvikling.

Ulla Baggesgaard er enig i, at der er behov for udvikling. Men udvikling skabes ikke ved at etablere en hierarkisk ledelse på 2 centre, det er uambitiøst. Det kan man i stedet ved at lade de lokale ledere fastholde den faglige og daglige selvforvaltning og lægge den strategiske ledelse i et center.

Anders Bildsøe Lassen sagde, at det er ledelsens opfattelse, at det at samle en ledelsesgruppe omkring hvert center, vil give mulighed for, at der bliver arbejdet tættere sammen. Erfaringerne andre steder fra viser, at der kommer mere "kog i gryden". Forskellen på botilbud og dagområdet er, at man kan flytte fra en aktivitet til en anden. Vi har brug for en organisation, der kan skabe den dynamik.

Det er Ulla Baggesgaards opfattelse, at det kan opnås i en centerdannelse, som den B-siden foreslår.

Anders Bildsøe Lassen svarede, at det er nødvendigt med andre visitationsprincipper.

Mikie Breum fremførte, at der er lavet ny lovgivning om refusion for særligt dyre borgere, og der er mange på handicapområdet. Hun udtrykte tvivl om pengene bliver indhentet.

Sven Bjerre svarede, at vi vil gøre en ekstra indsats for at hente pengene, men 90% går i kommunekassen.

Ulla Baggesgaard påpegede, at man trækker faglig kompetence ud af de lokale tilbud, når man etablerer 2 fusionerede centre. Et andet problem er hierarkisk ledelse. Endelig spurgte hun, om medarbejdere bliver ansat direkte i centret.

Henrik Dencker svarede, at medarbejdere i Københavns Kommune kan blive bedt om at flytte fra et sted til et andet. Dette skal ske med passende varsel. Er man ansat i et center, skal man være indstillet på at flytte til et andet tjenestested med passende varsel.

Konklusion

HSU er enige i, at der er behov for udvikling på området. B-siden har et forslag til, hvordan vi når derhen, og A-siden har et andet forslag til hvordan vi når derhen.

Punkt 3. Eventuelt

Anette Laigaard fortalte, at hun har været på seminar med Økonomiudvalget. Temaet var bl.a. analyse af sygefraværet. Hun bemærkede, at Socialforvaltningens sygefravær er faldet med 1 dag. Hun foreslog dernæst at holde en temadag om, hvordan man bakker op om nedbringelse af sygefraværet. Vi kunne invitere det firma, der har udarbejdet den tværgående analyse og derigennem få konstruktiv input.

Bilag:

Indstilling om organisering af handicapcentre

Notat om organisering af handicapcentre

Notat om fordele og ulemper ved 1 handicapcenter, nærhedsprincippet og faglig viden

Organisering af voksenhandicapcenter for 25-65 årige. anbefaling fra arbejdsgrupperne

Rapport fra arbejdsgruppen om overvejelser til fremtidig struktur på handicapområdet for børn og unge i alderen 0-24 år

Indstilling om omlægning af dagområdet for voksne handicappede

Notat om omlægning af dagtilbudsområdet for voksne handicappede